

Slumparn

Än i dag talas det om två högar d v s två forngravar Massahögen och Lassahögen. I dessa högar skola Sone och Slumparn hava sina viloläger, Sone i Massahögen och Slumparn i Lassahögen och vid dessa högar finnas nu två gårdar Sjuls och Slumpargården. Sone skall hava bebott Sjuls- och Slumparn den senare gården.

I 1535 års skattebok talas om en Orijan i Höghen och ett Forneby med åtta åbor. Samtidigt skall Övergården haft fyra åbor och Fornebyn (Fanbyn) tre åbor.

I äldre tider skall endast två åbor funnits i hela Fanbyn. Slumparn lär väl burit namnet Erik, men skall "Slumpar" hava uppkommit därav, att han alltid sagt: "Det får slumpen avgöra".

Detta uttryck skall han hava fällt, då han tillfrågats om sina färder, om de gällde öster eller söderled. Han var en slumpens man med tur, ty vindarna voro alltid nådiga mot honom, emedan han alltid ställde färden i vindens riktning. Likaså skall han slumpvis hava avyttrat eller sålt de hemförda varorna. Han skall hava sagt: köp slumpen, tag slumpen o s v.

Slumparn skall hava idkat mycket umgänge med vikingar och färdmän från västerled (Norge). Det troliga är ock, att han själv gjort resor i västerled till Levong (Levanger) och därifrån hemfört saltvaror. Det var ju allmän kungaväg vid hans tid från Njuran-Ljungans nedre ådal-Revsund-Storsjöbäckenet-upp genom Kalls socken.

Så berättas det, att drottning Astrid med sin här färdats denna väg år 1034. Troligt är även att Carl Knutsson färdats samma väg år 1449.

Om Slumparn erinras man ännu av namnet Slumpargården, Slumpar-Lasse o s v.

Erik Olofsson har många nu levande ättlingar. Slumparsläkten har varit livskraftig inom Stöde socken och många dess ättlingar hava varit nämndemän och byordningsmän (åldermän).